ՍԱՍԱՆՈՒՄՆ ՀՐԵՇՏԱԿԻՆ Ի ՓԱՌԱՑ

Զիա՞րդ անկաւ արուսեակն
Որ ընդ առաւօտս ծագէր.
Յանդնդասոյզն ի յատակն,
Ի մշտամութն յայն սուզէր:
Լուսափիւռն այն փայլակ
Ո՞րպէս յերկնից զառ ի վայր
Ի ձոր ձորոցն վերնակարգ
Յերկիր սահէր գլխիվայր:
Սա զերարփեան հրեշտակ
Եւ լուսեղէն զուտ հոգի
Է՞ր ի խաւար անյատակ
Տարտարոսին ցարդ տքնի:
Անգիւտ կորուստ զաւեշն
Ի ահեղ պատիժ զատողին
Դող և սարսափ սատակոցն
Հոգւոյս ազգին ահագին:
Խելացնոր մտածմունք
Տանջեն խոպառ զիմ հոգի
Թէ ի՞նչ մեծ էր կոյր յանցմունք
Արարածոյս փանաքի:
Զգթութեամբ Արարչին
Մի՞թէ մեղանք սխալանք
Գերազանցիլ յանցգնին,
Որոյ խնամքն են անսահմանք:
Ահա Դաւիթ մեծապէս
Յանցմամբ՝ զոյգ ընդ մեղային,
Թէ ոչ" մեղցիս, այլ կեցցես,
Առ զաւետիս ցնծալին:
Մեղսաշաղախ Նինուէին
Զաղէր գործոցն և վատթար
Նա խնամովք Հայրենին
Ներումն արար զիւրաբար:
Ի յատակէն խոր գբոյ
ԶՄանասէն զարշամեղ,
Նա ողորմեալ բառ գթոյ
Հան ի յաթոռ իւր շքեղ:
ԶՄեծն ողբամ զանառակ
Զնախածնողացն զչարիս,
Որք Արարչին հակառակ
Զար յղացան զկարծիս:
Ի փորձ մտին ընդ Աստուած
Ստուգանել պատուիրին
Յանմահութեանց լեալ ի բաց
Նստան մահու յստուերին:
Բա՛ նա զիա՞րդ գթացեալ
Զերծ սգալին ի վշտաց,
Ի' Անճառ սիրով գեր յարգեալ
Հան ի պատիւ ձոխ փառաց:
Ա՜յս առատ Արարչին
Շատ են խնամոցն հաւատիք
Անչափ բարձր են ՝ անմեկնին
Զեղուն շնորհացն արգասիք:
Ընդ այգեգործացն տօթաբարձ,
Յառաւօտուց մինչ յերեկ,
Հաւասարաւ տայ նա վարձ
Անաշխատին Նորանեկ:
Ի բարձրուղէշ ի ծայրէ
Զժանտաբարոյն բարբարոս
Սիրով ի յէջ նա կոչէր
Զկարճահասակն Զաքէոս:
Զթշուառուհին զատապարտ
Ի պատժողացն ի ձեռաց,
Նա զերծ կացոյց և փարատ
Յանթուելի մեղանաց:
Սամարացի ցած անուամբ
Յերկնից յաշխարհ յԵրիքով
Էջ Բանն Աստուած գթութեամբ
Համայօժար Հօր կամքով:
Հեղ ի բուժումն Հին Մարդոյ
Գինին արեան ձէթ շնորհաց
Զմահարար մեղս հոգւոյ
Սքանչելապէս նա լուաց:
Զենաւ Գառնն պատարագ
Ի հաշտութիւն Արարչին
Ընդ ապստամբին անառակ,
Զոր ածն ի փառս առաջին:
Եղեռնագործն աւազակ
Ի յետին շունչն ի խաչին
Առ զաւետիս համարձակ
Ճեպել յԵդեմ վերստին:
Զո՞րս ի հրաշից ոչ գործեաց
Ի փրկութիւն համայնից

Գառն Աստուծոյ մեղսաբարձ
Ստեղծող բնաւս յանէից։
Զի չ՚էր նմա կամք երբէք
Մեղաւորին մեռանելոյ.
Այլ դարձ նորին սրտաբեկ
Գտցէ հեշտեաւ յոյս կենաց։
Կորստական խեղճ հոգի,
Ե՞ր ի սոցունց ոչ ուսար
Օրինակացս բազմազգի
Շահիլ փութով քեզ մի ճար։
Ստորանկեալ հեգ փայլակ,
Մինչ ցե՞րբ մնաս դու յամառ։
Հերիք ջանաս միշտ անյագ
Գերել զմեզ դու խաբար,
Փորձ քո եղև նշաւակ
Խաբ և պատրանքդ ի նանիր.
Երբ մեծ ջանիւ հակառակ
՝Նորն Ադամայ զինէիր։
Արդ զէնք, սուսեր քո ի խոփ.
Եւ սուինք քո ի մանգաղ
Եւ ի հեղեւս եղին կոփ
Սրբոյ խաչին այն չքնաղ.
Յանապատին յանդգնեալ
Փորձ մտնելոյդ զնի,
Ե՞ր ոչ ծանեար մարմնացեալ
Տէրն երկնի և երկրի։
Անազորոյն ապիկար,
Քո յամառ կամքն անխոստով
Մղեն զքեզ չարաչար,
Ի կապ ՚ւ ի գաւ յար վրդով.
Գերգեսացւոյն բարբառով
Որդի Էին դաւանեալ՝
Թո՛ղ մաղթէիր անդ լալով
Ողորմիլ քեզ գթացեալ.
Խոզաբարոյ տղմախաղ,
Խոզոց երամն քեզ ի՞նչ շահ,
Յոր դու մտեր անյապաղ
Սուզեալ ի ծով խեղդամահ,
Տիրական ձայնն կենակոչ
Հանուրց Փրկչին, երբ զհոգին,
Ի խաւարէ աղջամուղջ
Ազատ արար ած յատոխ։

Ե՞ր ոչ դարձար յապաշաւ
Ի քո բարուցն չարաչար,
Գտանէիր անդ զիւրաւ,
Ա՛յժ Փրկչէն շյտ քիչ ճար։
Դիտա՛ ո՞վ խեղճ և թշուառ.
Զի չէր էին ողորմած,
Կամք կորնչիլ վայրաբար
Ումեք ի մի փոքրկաց։
Ո՜հ, թէ լեալ էր քեզ մարթ
Դիմել ի շնորհս Արարչին,
Կալ միշտ հլու և հանդարտ
Ի սպաս կամաց սուրբ Նորին։
Աշխարհ անշուշտ դադարէր
Ի յար վրդով տատանմանց
Եւ կանխաճառն կատարէր
Մարգարէին այն ասած,
Թէ գայլք գառինք միասին
Հեզիկ ի մարգ ծաղկաւէտ,
Անհաշտ առիւծն պէս եզին,
Յարդ ուտիցեր հեզ համեստ։
Ճոխն աղքատին անխնայ
Ճամբիցէր հաց և զգեստ,
Որբոց այրեաց սիրով նա
Տայցէր ապրուստ և զուտեստ։
Եղբայր զեղբայրբ քոյր զքերբ.
Հարսն համեստ անձնազոհ,
Ի սպաս փարէր զսկեսրբ.
՝Ծնօղ զորդւոյ լինէր գոհ,
Նախանձ, մախանք դարշ և գող,
Սուտ և սատարք սնոտի։
Դիւթք և կախարդք հմայող,
Եւ որք սոցուն են սակի։
Տեղի տուեալ զերթ խաւար
Մերժ ի լուսոյ արեգին,
Եւ փոխանակն կայսրապար
Տիրէր միշտ սէր ընկերին։
Այլ Տէր Փրկիչ Տէր Աստուած,
Խոր են խորհուրդ ՚ւ անքնին
Մահկանացուք ստեղծուած
Զիա՞րդ գիտել յանդգնին։
Թէ չելանէր Գողիադ,
Գոռոզ հսկայն ահագին,

Իսրայեանն ի ճակատ,
Տիրաճամբար բանակին,
Ի՞ւ ստանայր յաղթանակ
Պարսպաքարին հարուածով.
Դաւիթ զգովեստ ձայն արձակ
Ի Հրէուհեաց պերճ շքով,
Վիշտ և վտանգ ծովածուփ
Զտեն զմարդն զերթ ոսկի,
Երանեկանն հուպ առ հուպ
Առնել փառաց արժանի,
Յորինակացս հետևի
Թէ դեւք միջոց և պատճառ
Են մեզ մարդկանց հողածնի
Յաւէրժ փառացն այն անճառ,
Յակնարկութեանց Արարչին
Դարձ և կորուստն սահմանի
Ըստ նախնկար առակին
Փարաւօնեանն խիստ սրտի,
Կամ՝ ըստ կաւեայ անօթոց
Բազմատեսակ ամանաց
Ի ճիշդ բանից սուրբ գրոց
Պարտիմ՝ լինել իրազգաց,
Զի ոմն պատիւ ոմն յանարգ
Ի փորձ ձեռացն անդստին
Բրգին կազմին կարգ առ կարգ
Ստեղծուածոցս ի քննին,
Բարի են կամքդ Արարիչ,
Ամենախոր քո գաղտնիք
Այլ մարդն հող և ոչինչ
Խելակարօտ զերթ մանկիկ,
Խորհուրդքս մեր զանգիտող,
Եւ աղբաղբիկ մեր հնար
Առ ոտս անկեալն չգտող.
Զգտիմք աստեղց քննել շար,
Արդ սուտ վիճին շատ մարդիկ
Թէ դեւք կարծիք են մտաց,
Թէ ըստ իրին չէ և չիք,
Ինչ լուսեղէն արարած,
Որ մոլորեալ միշտ անդարձ
Մնայ, ի վիհ կորստեան,
Եւ զերթ յիմար ընդ Աստուած
Ի Մարտ զինի յաւիտեան.

Ս. Յարութիւն Աղիբեգեանց

ԱԶԳԱՅԻՆ

ՆՈՒԷՐ

ՇՈՒՇԱՆԱՑ ՏԻԿՆՈՋ ՖՈՒԱՆԳԻԼԵԱՆՑ

Ջանիւք գերապատիւ Գէորգ Սրբազան Արքեպիսկոպոսի Վեհապետեանց՝ Կառավարչին թեմին Աստրախանայ՝ մի փառաւոր և մեծ թաւշեայ (մախմուր) վարագոյր վասն Աւագ սեղանոյ Մայր Աթոռոյս Նուիրեց Աստրախանաբնակ բարեպաշտուհի տիկին Շուշան Մելքոնեանց Ֆուանգիւլեանց՝ ի յիշատակ հանգուցեալոց ի Տէր՝ ամուսնոյն Յակոբայ Ստեփաննոսեան Ֆուանգիւլեանց՝ և դստերն՝ օրիորդի Մանուշակայ Յակոբեան։

Յիշեալ առաքինի տիկնոջ ջերմեռանդութիւնը կը գովեմք և հրապարակաւ կը յայտնեմք մեր խորին շնորհակալութիւնը, միանգամայն կաղաչեմք զԱստուած, զի լուսաւորեսցէ զՀոգիս առն իւրոյ և դստերն, և արժանացուսցէ ի լոյս փառաց երեսաց իւրոց յերջանիկ կեանս յաւիտենականութեան։

ՍՈՎ Ի ՍՊԱՀԱՆ ԵՒ Ի ՇՐՋԱԿԱՅՍ

Յաւ ի սիրտ կը փութամք դուժել ի քանի ամսոց հետէ ի Սպահան և ի շրջակայսն բնակեալ մերազնեայց մեծ տագնապներով և տառապանքներով կրած անասելի և միանգամայն մահ սպառնացող սովը։

Վեհ. Կաթողիկոս լսելով ողորմելի ազգայնոցս ողբալի վիճակը, ըստ իւրում սեպուհ և սրբազան պարտաւորութեան՝ մանաւանդ թէ առաւել աղեխարշ և սրտա-